TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) NUTARTIS

2004 m. birželio 28 d. *

Byloje C-445/02 P

Glaverbel SA, atstovaujama advokatės S. Möbus, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dėl apeliacinio skundo, susijusio su 2002 m. spalio 9 d. Europos Bendrijų pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) sprendimo *Glaverbel prieš VRDT* (stiklo plokštės paviršius) (T-36/01, Rink. p. II-3887) dalies panaikinimo, kurioje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmoji apeliacinė taryba 2000 m. lapkričio 30 d. sprendimu (byla R 137/2000-1), kuriuo buvo atsisakyta įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą stiklo produktų paviršiuje esantį motyvą, nepažeidė 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL 1994, L 11, p. 1) 7 straipsnio 1 dalies b punkto,

* Proceso kalba: anglų.

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai G. Schneider ir R. Thewlis,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. Gulmann (pranešėjas), teisėjai R. Silva de Lapuerta ir J. Makarczyk,

generalinis advokatas G. Jacobs,
sekretorius R. Grass,

išklausęs generalinį advokatą,

priima šią

Nutartį

1 2002 m. gruodžio 9 d. Teisingumo Teismo sekretoriate gautu apeliaciniu skundu *Glaverbel SA* (toliau – *Glaverbel*), remdamasi Europos Bendrijų Teisingumo Teismo statuto 49 straipsniu, apskundė 2002 m. spalio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Glaverbel prieš VRDT* (stiklo plokštės paviršius) (T-36/01, Rink. p. II-3887, toliau – skundžiamas sprendimas), prašydama panaikinti tą dalį, kurioje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (toliau – VRDT) pirmoji apeliacinė taryba 2000 m. lapkričio 30 d. sprendimu (byla R 137/2000-1), kuriuo buvo atsisakyta įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą stiklo produktų paviršiuje esantį motyvą (toliau – ginčijamas sprendimas), nepažeidė 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL 1994, L 11, p. 1) 7 straipsnio 1 dalies b punkto.

Teisinis pagrindas

2 Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnis nustato:

„Bendrijos prekių ženklą gali sudaryti bet kokie žymenys, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, būtent: žodžiai, tarp jų – asmenų pavardės, dizainas, raidės, skaitmenys, išorinis prekių arba jų įpakavimo vaizdas, jeigu tai leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų."

3 Šio reglamento 7 straipsnio 1 ir 3 dalys nustato:

„1. Neregistruojami šie žymenys:

<...>

b) neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai;

<...>

3. Šio straipsnio 1 dalies b, c ir d punktų nuostatos netaikomos, jeigu dėl prekių ženklo naudojimo jis yra tapęs atskiriamu nuo tų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos."

Faktinės bylos aplinkybės

4 1998 m. balandžio 24 d. *Glaverbel* pateikė VRDT prašymą įregistruoti žymenį, aprašytą kaip „piešinys produkto paviršiuje", kaip Bendrijos prekių ženklą 11, 19 ir 21 klasių prekėms 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti po peržiūrų ir pakeitimų prasme, visų pirma statybiniam stiklui ir stiklo produktams, skirtiems sanitarinių mazgų gamybai.

5 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti – tai abstraktus motyvas, esantis stiklo gaminių paviršiuje.

6 2000 m. sausio 24 d. ekspertas atsisakė registruoti prekių ženklą, iš esmės motyvuodamas tuo, kad prašomas įregistruoti žymuo neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

7 2000 m. vasario 4 d. ieškovas apskundė šį sprendimą.

8 Ginčijamu sprendimu apeliacija buvo atmesta, iš esmės motyvuojant tuo, kad nagrinėjamas žymuo neturi skiriamųjų požymių, kadangi nėra tinkamas nurodyti komercinę atitinkamų prekių kilmę.

Skundžiamas sprendimas

9 2001 m. vasario 19 d. Teisingumo Teismo sekretoriate įregistruotu pareiškimu *Glaverbel* pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

10 Skundžiamu sprendimu ieškinys buvo patenkintas.

11 Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinio pagrindą dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo, tačiau pritarė ieškinio pagrindui dėl teisės būti išklausytam pažeidimo, kuri buvo paremta to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalimi. Todėl skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas panaikino ginčijamą sprendimą.

Šalių prašymai

12 *Glaverbel* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti tą skundžiamo sprendimo dalį, kurioje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad VRDT pirmoji apeliacinė taryba nepažeidė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto,

— panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kurioje, remiantis minėta norma, buvo atmestas prašymas įregistruoti nagrinėjamą žymenį,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu Pirmosios instancijos teisme ir šiuo procesu.

13 VRDT prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Glaverbel* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

14 Remiantis Teisingumo Teismo darbo reglamento 119 straipsniu, jeigu apeliacinis skundas yra akivaizdžiai nepriimtinas arba akivaizdžiai nepagrįstas, Teismas gali bet kuriuo metu, remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir išklausęs generalinį advokatą, motyvuota nutartimi atmesti apeliacinį skundą.

15 *Glaverbel* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, nustatęs, kad jos prašomas įregistruoti piešinys ant stiklo neturi skiriamojo požymio, rėmėsi netinkamu Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimu.

16 Apeliacinio skundo pagrindą galima suskirstyti į keturias dalis.

Dėl pirmos dalies

Šalių argumentai

17 *Glaverbel* tvirtina, kad negalima daryti skirtumo tarp įvairių žymenų, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio prasme. Ypač sąlyga, „jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų", turi būti taikoma vienodai visiems šiems žymenims. Tai reiškia, kad jiems turi būti taikomi tokie patys kriterijai, sąlygos ir aiškinimai.

18 *Glaverbel* prieštarauja Pirmosios instancijos teismui dėl to, kad jis skundžiamo sprendimo 23 punkte konstatavo, jog suinteresuota visuomenės dalis nebūtinai vienodai suvokia žymenį, kurį sudaro prekės paviršiuje esantis motyvas, ir žodinį arba figūrinį prekių ženklą. Toks tvirtinimas yra klaidingas. Ypač neteisinga teigti, kad tai sąlygoja kitokį skiriamojo požymio vertinimą. Pirmosios instancijos teismas neteisingai teigė, kad visuomenė yra įpratusi žodinius ir figūrinius prekių ženklus iš karto suvokti kaip žymenis, nurodančius komercinę prekių kilmę. Šiuo teiginiu prekių ženklai skirstomi į žodinius ir figūrinius prekių ženklus ir kitus prekių ženklus, pavyzdžiui, nagrinėjamą šioje byloje. Dėl to manytina, kad žodiniai ir figūriniai prekių ženklai iš esmės turi stipresnių skiriamųjų požymių nei kiti prekių ženklai. Toks aiškinimas neturi teisinio pagrindo.

19 VRDT mano, kad ši ieškinio pagrindo dalis nepriimtina, kadangi ja kritikuojamas Pirmosios instancijos teismo atliktas faktinių aplinkybių vertinimas.

Teisingumo Teismo vertinimas

20 Skundžiamo sprendimo 22 punkte Pirmosios instancijos teismas, aiškindamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą, teisingai nurodo, kad žymens skiriamieji požymiai turi būti vertinami, viena vertus, atsižvelgiant į prekes ir paslaugas, kurioms jis yra registruojamas, ir, kita vertus, į suinteresuotos visuomenės dalies požiūrį (apie identišką 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL 1989, L 40, p. 1) 3 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatą žr. 2002 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Philips*, C-299/99, Rink. p. I-5475, 59 ir 63 punktus ir 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Henkel*, C-218/01, Rink. p. I-1725, 50 punktą).

21 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 23 punkte taip pat teisingai pažymėjo, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas neskiria įvairių žymenų kategorijų (apie Direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatą žr. 2003 m. balandžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Linde ir kt.*, C-53/01–C-55/01, Rink. p. I-3161, 42 punktą).

22 Toliau tame pačiame skundžiamo sprendimo punkte jis nurodė, kad suinteresuota visuomenės dalis nebūtinai vienodai suvokia žymenį, kurį sudaro tam tikros prekės paviršiuje pavaizduotas motyvas, ir žodinį ar figūrinį prekių ženklą, kurį sudaro žymuo, nepriklausantis nuo prekių, kurias jis pažymi, išvaizdos. Pirmosios instancijos teismas pabrėžė, kad, nors visuomenė yra įpratusi žodinius ir figūrinius prekių ženklus iš karto laikyti žymenimis, nurodančiais komercinę prekių kilmę, tai nebūtinai teisinga tuomet, kai žymuo sutampa su prekės, kuri juo pažymima, išorine išvaizda.

23 Šiuo klausimu visu pirma konstatuotina, kad savo praktikoje Teisingumo Teismas yra nusprendęs: nepaisant to, jog skiriamųjų požymių vertinimo kriterijai įvairių prekių ženklų kategorijų atveju yra vienodi, taikant šiuos kriterijus gali paaiškėti, jog suinteresuotos visuomenės dalies požiūris į visas šias kategorijas nebūtinai yra vienodas ir kad todėl vienų prekių ženklų kategorijos skiriamuosius požymius gali būti sunkiau įrodyti už tam tikrų kitų prekių ženklų kategoriją (žr. minėto sprendimo *Henkel* 52 punktą, 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimų *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 38 punktą, *Procter & Gamble prieš VRDT*, C-468/01 P–C-472/01 P, Rink. p. I-5141, 36 punktą ir *Procter & Gamble prieš VRDT*, C-473/01 P ir C-474/01 P, Rink. p. I-5173, 36 punktą).

24 Ginčijami skundžiamo sprendimo motyvai atitinka šią Teisingumo Teismo praktiką.

25 Taigi apelianto teiginys – akivaizdžiai nepagrįstas.

26 Todėl pirma apeliacinio skundo pagrindo dalis atmestina.

Dėl antros dalies

Šalių argumentai

27 *Glaverbel* ginčija Pirmosios instancijos teismo vertinimus skundžiamo sprendimo 26–30 punktuose, kad prekių paviršiuje esantis motyvas:

— pirmiausia suvokiamas kaip techninė priemonė, užtikrinanti, kad stiklas bus nepermatomas,

— suinteresuotos visuomenės dalies negali būti lengvai ir iš karto atpažintas kaip skiriamąjį požymį turintis žymuo, kadangi yra kompleksiškas ir pagrįstas fantazija, o tai pirmiausia sukelia įspūdį, kad tai yra estetinis ir dekoratyvus prekės apdirbimas,

— nepalieka pastovaus įspūdžio.

28 Apeliantė teigia, kad egzistuoja tūkstančiai galimų motyvų ir kiekvienas jų lemia, kad stiklo plokštė tampa nepermatoma. Vartotojas renkasi stiklo plokštę pagal labiausiai jam patinkantį motyvą. Taigi jis vertina motyvą visų pirma ne kaip techninę priemonę, užtikrinančią, kad stiklas būtų nepermatomas. Iš esmės žymens skiriamąjį požymį parodo jo kompleksiškumas ir tai, kad jis paremtas fantazija. Paprastas gerai informuotas vartotojas, perkantis stiklo plokštę, kurios paviršiuje yra nagrinėjamas motyvas, pamatęs šią plokštę kitoje vietoje iš karto ją atpažintų ir darytų prielaidą, kad jos komercinė kilmė yra tokia pati, net jeigu motyvo detalės sudėtingos.

29 *Glaverbel* nuomone, stiklo paviršiuje esantis motyvas pirmiausia suvokiamas kaip kilmės nuoroda, o ne kaip techninis ar dekoratyvus požymis. Bet kuriuo atveju daugelis prekių ženklų suvokiami ne tik kaip kilmės nuoroda, bet ir kaip dekoratyvinis elementas, kadangi vartotojai to pageidauja, o gamintojai turi išvengti, jog prekių ženklas, nesvarbu, ar jis žodinis, figūrinis ar kitokios rūšies, lemtų, kad prekė taptų nepatraukli. Galiausiai nebūtina, kad paliekamas įspūdis būtų pastovus. Žodinius ir figūrinius prekių ženklus galima vertinti įvairiai, tačiau dėl to negalima daryti išvados, kad jie neturi skiriamojo požymio.

30 VRDT tvirtina, kad prieštaravimas, visų pirma nukreiptas prieš teiginius, jog žymuo iš esmės suvokiamas kaip techninė priemonė, užtikrinanti stiklo nepermatomumą, ir kad dėl savo kompleksiškumo jis yra sunkiai įsimenamas, nepriimtinas, kadangi taip ginčijamas faktinių aplinkybių vertinimas.

Teisingumo Teismo vertinimas

31 Remiantis EB 225 straipsniu ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsniu, apeliacinis skundas gali būti paduodamas tik teisės klausimais. Todėl faktinių aplinkybių

vertinimas, jeigu nebuvo iškreipti Pirmosios instancijos teismui pateikti įrodymai, nėra teisės klausimas, patenkantis į Teisingumo Teismo kontrolės kompetenciją (žr. šiuo klausimu 2001 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Moccia Irme ir kt. prieš Komisiją*, C-280/99 P–C-282/99 P, Rink. p. I-4717, 78 punktą ir 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 22 punktą).

32 Skundžiamo sprendimo 26–30 punktuose Pirmosios instancijos teismas atliko konkretų nagrinėjamų stiklo plokščių vertinimą.

33 Pirmosios instancijos teismas teigė, kad motyvas, kurį sudaro neribotai pasikartojantys smulkūs brūkšneliai stiklo plokštės paviršiuje, sutampa su pačios prekės išorine išvaizda ir, perteikdamas akivaizdžius prekės požymius, visų pirma suvokiamas kaip techninė priemonė, užtikrinanti, kad stiklas butų nepermatomas. Be to, jis pažymėjo, kad kompleksiškas ir fantazija paremtas motyvo, kurį prašoma įregistruoti, pobūdis veikiau atsiranda dėl estetinio ir dekoratyvaus apdorojimo. Pirmosios instancijos teismo nuomone, globalinis motyvo kompleksiškumas ir jo pavaizdavimas prekės paviršiuje neleidžia nei įsiminti ypatingų šio motyvo detalių, nei suvokti jį atskirai, tuo pačiu metu neįžvelgiant būdingų prekės bruožų. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad motyvo paliekamas įspūdis nėra pastovus, kadangi gali priklausyti nuo matymo kampo, apšvietimo intensyvumo arba stiklo kokybės.

34 Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad suinteresuotos visuomenės dalies, kurią sudaro ir statybos specialistai, ir plačiosios visuomenės atstovai, akyse žymuo neturi kilmės nuorodos elementų.

35 Tačiau *Glaverbel* siekia, kad būtų pripažinta, jog vartotojas ginčijamą motyvą iš karto ir akivaizdžiai suvokia kaip prekės kilmės nuorodą.

36 Tuo *Glaverbel* siekia tik užginčyti Pirmosios instancijos teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, nepateikdama įrodymų, kad buvo iškreipti jos pateikti įrodymai.

37 Todėl antra apeliacinio skundo pagrindo dalis akivaizdžiai nepriimtina.

38 Dėl to ji atmestina.

Dėl trečios dalies

Šalių argumentai

39 *Glaverbel* tvirtinimu, reikia atsižvelgti į tai, kad daugybė pačių prekių formų yra įregistruota kaip prekių ženklai. Ji pažymėjo, kad, pavyzdžiui, prekių pakuotės ar buteliai gali būti ginami kaip prekių ženklai ir įregistruojami netgi tuomet, kai jų pirminis tikslas – talpinti prekę ar ją pateikti. Prekės formą lemia jos išvaizda – taip yra ir nagrinėjamu atveju. Todėl jeigu prekių formos, net ir nesant jokių papildomų požymių, gali būti įregistruojamos, tai turėtų būti taikoma ir šiuo atveju nagrinėjamiems ženklams, ypač dėl to, kad įvairios prekių ženklų kategorijos turi būti traktuojamos vienodai.

40 VRDT nuomone, ši apeliacinio skundo pagrindo dalis akivaizdžiai nepriimtina, kadangi Pirmosios instancijos teismas niekada iš esmės neneigė galimybės įregistruoti žymenį, kurį sudaro ornamentas prekės paviršiuje.

Teisingumo Teismas konstatuoja

41 Remiantis Reglamento Nr. 40/94 4 straipsniu Bendrijos prekių ženklą gali sudaryti išorinis prekių arba jų įpakavimo vaizdas, taip pat piešinys ar bet koks kitas žymuo, kurį galima pavaizduoti grafiškai. Tačiau, remiantis ta pačia nuostata, tokių žymenų galimybė sudaryti prekių ženklą priklauso nuo sąlygos, kad jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų.

42 Skundžiamo sprendimo 19 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad prekės paviršiuje esantis motyvas gali sudaryti Bendrijos prekių ženklą, jeigu jis leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų.

43 Taigi jis neteigė, kad žymuo, kurį sudaro prekės paviršiuje esantis motyvas, negali būti įregistruotas.

44 Todėl teiginys: jeigu forma gali būti įregistruota kaip prekių ženklas, šiuo atveju nagrinėjamą ženklą taip pat turi būti leidžiama įregistruoti, paremtas klaidinga prielaida. Vien dėl šios priežasties jis akivaizdžiai nepriimtinas.

45 Šiomis aplinkybėmis trečia apeliacinio skundo pagrindo dalis atmestina.

Dėl ketvirtos dalies

Šalių argumentai

46 *Glaverbel* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 32 punkte neteisingai atsisakė atsižvelgti į vartotojų paaiškinimus, kuriuose, pavyzdžiui, buvo tokių pasisakymų: „pamatęs stiklą su nagrinėjamu motyvu, aš žinau, kad jis pagamintas tam tikro gamintojo", motyvuodamas tuo, kad jie susiję su skiriamojo požymio, įgyto naudojant prekę, kriterijumi. Ji tvirtina, kad tai, jog šie paaiškinimai buvo pateikti VRDT pateikus paraišką remiantis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalimi ir siekiant įrodyti, kad žymuo įgijo skiriamųjų požymių nuolat jį naudojant, nereiškia, jog Pirmosios instancijos teismas galėjo neatsižvelgti į šiuos paaiškinimus, nagrinėdamas paraišką pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Iš tikrųjų šiuo pasisakymu paremtą argumentą ji pateikė grįsdama paraišką pagal pastarąją nuostatą. Šiame pasisakyme nėra nieko, dėl ko būtų galima daryti išvadą, kad jį pateikęs asmuo žinojo apie nuolatinį nagrinėjamų stiklo plokščių naudojimą. Priešingai, šis pasisakymas tik atspindi vartotojo nuomonę, kad stiklo plokštės turi skiriamąjį požymį.

47 VRDT tvirtina, kad:

— nepaisant to, kad ji netikrino ir detaliai nelygino *Glaverbel* minėtų paaiškinimų, šie kartu su paraiška pateikti įrodymai apeliaciniame procese neleistini, kadangi jie nebuvo pateikti ankstesnėje proceso stadijoje,

— bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė į specialistų paaiškinimus, esančius šiuose dokumentuose, ir priėjo prie išvados, kad atsižvelgiant į tai, jog specialistai negali būti laikomi vieninteliais tikslinės rinkos atstovais, šie paaiškinimai negali pakeisti, jo nuomone, bendro įspūdžio, kurį vartotojui sukelia stiklo paviršiuje esantis motyvas.

Teisingumo Teismas konstatuoja

48 Priešingai nei teigia VRDT, *Glaverbel* minimi paaiškinimai, kurie yra apeliacinio skundo A 12 priede, buvo pateikti Pirmosios instancijos teismui. Jie buvo pateikti A 7 ieškinio priede. Todėl prieštaravimas dėl nagrinėjamų dokumentų priimtinumo dėl to, kad jie nebuvo pateikti, – atmestinas.

49 Šiuose dokumentuose yra *Glaverbel* darbuotojo, taip pat penkiolikos stiklo sektoriaus specialistų ir specializuotos spaudos žurnalistų paaiškinimai. Visuose paaiškinimuose yra pasisakymų, kuriuose iš esmės teigiama, kad pažiūrėjus į nagrinėjamą motyvą iš karto atpažįstamas tam tikras *Glaverbel* gaminamo stiklo modelis. Visi paaiškinimus pateikę asmenys pabrėžė įgiję žinių apie prekes dirbdami pagal savo profesiją. Daugelis jų nurodo ilgalaikę profesinę patirtį ir tai, kad prekėmis su nagrinėjamu motyvu prekiaujama labai ilgai.

50 Atsižvelgdamas į šiuos įrodymus, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 32 punkte:

— nusprendė, kad išvada dėl nesamų skiriamųjų požymių nėra paneigiama *Glaverbel* teiginiais, jog vartotojai gali atpažinti šį žymenį, kadangi šiomis prekėmis prekiaujama labai ilgai ir specialistai turėtų pastebėti, kad nagrinėjamu motyvu pažymėtos prekės pagamintos ieškovo,

— ir toliau pažymėjo, kad pateikti teiginiai paremti analize, susijusia su skiriamuoju požymiu, atsiradusiu dėl nuolatinio naudojimo, o ne su iš prigimties motyvui būdingu skiriamuoju požymiu, ir kad specialistai, statybų ar stiklo pramonės profesionalai negali būti laikomi vienintele grupe, sudarančia suinteresuotą visuomenės dalį nagrinėjamų prekių atveju.

51 Atsižvelgiant į šiuos motyvus, paaiškinimų turinį ir juos pateikusių asmenų statusą atrodo, kad, skirtingai nei teigia *Glaverbel*, Pirmosios instancijos teismas atsisakė atsižvelgti į šiuos dokumentus juos įvertinęs, o ne tik formaliai motyvuodamas tuo, kad jie buvo pateikti kartu su paraiška, grindžiama dėl naudojimo įgytu skiriamuoju požymiu pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį.

52 Taigi *Glaverbel* teiginys akivaizdžiai nepagrįstas.

53 Netgi tuomet, jeigu būtų daroma prielaida, kad nagrinėtoje apeliacinio skundo dalyje taip pat teigiama, jog Pirmosios instancijos teismas, vadovaudamasis pateiktų paaiškinimų turiniu, klaidingai nepadarė išvados, kad atitinkami asmenys patvirtina iš prigimties būdingų nagrinėjamo motyvo skiriamųjų požymių buvimą Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, pakanka konstatuoti, kad tokiais teiginiais būtų siekiama užginčyti faktinių aplinkybių vertinimą; be to, jie, nesant patvirtinimų, jog buvo iškreipti pateikti įrodymai, apeliacinio proceso metu būtų neleistini.

54 Iš to išplaukia, kad ketvirta apeliacinio skundo pagrindo dalis atmestina.

55 Kadangi nepriimtina nė viena apeliacinio skundo pagrindo dalis, apeliacinis skundas atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kuri pagal 118 straipsnį yra taikoma apeliacinėse bylose, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT prašė priteisti išlaidas ir *Glaverbel* pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas apeliacinėje instancijoje.

Remdamasis šiais motyvais,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Glaverbel SA* bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2004 m. birželio 28 d. Liuksemburge.

Sekretorius

R. Grass

Penktosios kolegijos pirmininkas

C. Gulmann